

FUTURUM (1) *sb n indecl*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Czas przyszły, przyszłość [futurum est – ma się tak stać BartBydg; futurus – przyszły, nadchodzący Mqcz 429a; – przyszły Calep; przyszły – futurus Cn]: Y o tym może nie właśnie rzecz iest/ który niema ani praeteritum ani futurum, tho iest/ ani przeszłego cząłu ani przyźłego/ ale zawnždy á zá wždy iest [Iehovah] SarnUzn B8v.

MK